

Betraktelse inför Andra söndagen i advent

Linda Lindblad, präst inom kriminalvården i Göteborg, delar med sig av sina tankar.
Evangelietexten för söndagen, hämtad ur Lukasevangeliet 21:25–36, finns utskriven i sin helhet på ordningen för gudstjänst i hemmet.

Guds rike är nära

Det blir många promenader med hunden hemmavid för mig. Nu i decembertid går jag sakta och jag kan titta in i fönster där medmänniskor lever och bor. Hos många lyser adventsstjärnor och ljusstakar upp i mörkret. Vi förbereder oss på att fira jul! I källarförråd och på vindar letar vi fram kartonger och dammar av våra trotjänare och i år liksom alla andra år så ställer vi fram och tänder elektriska och levande ljus. Det är viktigt för oss. Vi är många som tänder stjärnan i fönstret och tänker på den riktiga stjärnan som tändes i Betlehem den där natten när Mästaren hade kommit till jorden. Vi firar advent i vårt land och vi förbereder oss på att snart få fira jul. Adventstiden kallas också den lilla fastan. En tid för fördjupning och stillhet. Tid att reflektera. Vila i bön. Förbereda mitt inre på vad som väntar.

Gud, gör oss frimodiga. Gör oss vaksamma i bön och väntan tills du kommer. Amen

Jesus ger oss en liknelse i dagens evangelietext; liksom trädens förvandling på våren visar oss att sommaren är nära så kan vi också se att Guds rike är nära. Det finns många tecken på det. ”Tecken ska visa sig i solen och månen och stjärnorna”. Kanske det allra tydligaste tecknet på att Guds rike är nära är att allt Jesus talar om handlar om Guds rike. Det är undervisningens klangbotten. Och Guds rike är nära liksom det redan är här hos oss. Nu. Vi får också lära oss att *”Guds rike bär vi inom oss”* och likväl väntar vi och längtar efter att Guds rike ska få bli synligt för alla. Så synligt som *”när Jesus, människosonen, kommer på ett moln med makt och stor härlighet.”*

Så får tecken visa sig för dig denna advent. Vi får tro att det är möjligt i varje människas liv. Hur vill du ta emot de tecken du ser? Hur vill du leva denna adventstid? Du kan prova att be om frimodighet. Frimodighet i det liv där du lever nu. Du kan be om hjälp att vara vaksam i bön. Det är ett stilla ord att vara ”vaksam”. Det är vila. Det är krafthämtning. Det är fridfullt. Du och jag får söka leva i denna adventstid med öppna ögon så att vi ser att Guds rike är nära. Så att vi klokt förbereder oss på att möta det lilla barnet som tittar på var och en av oss från krubban i Betlehem. Han som kommer vapenlös men är starkare än all världens makter.

Adventsljusen tänder vi ett efter ett: en brinnande bön för sanning och rätt.

Det första ska lysa för mig djupt härinne, bevara mitt hjärta och värma mitt sinne.

Det andra ska lysa för alla jag känner, att alla får plats och kan leva som vänner.